

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון כ"ט טבת תשפ"ב | דף היומי בבלי: מגילה כא | דף הכולל: מועד קטן כד.
דף היומי בהלכה: מסימן תרע"ז אמצע סעיף א' "ואם יש לו פתח" עד סעיף ג'.
מוסר: דבר בעיתו - מתחילת פרק ט' עד אות ב' "על ידי השמירה".
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פתיחה 'אבל טובת האדון' עד 'וכאשר נעמוד'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

הנגיד שאל כמה לתרום, ומרן הגר"ח השיב: "פחות משווה פרוטה" | "המלאכים שומעים בקולי בגלל שאני זקן" | הרבנית הרימה את הטלפון, ראש הממשלה היה על הקו... | 2306

הסיפור היומי

הנגיד הנרגש ביקש להיכנס בעצמו למרן שליט"א כדי שיורה לו כמה לתרום. "ככל שיאמר, כך אעשה", אמר. נכנסו עמו המנהלים אל מרן וביקשוהו שינקוב בסכום התרומה. מרן חשב קמעא ואז הפטיר: "שייתן פחות משווה פרוטה..."

Aharon Krohn/Flash90

מנהלי הת"ת יצאו מהחדר מאוכזבים, אבל אז פרץ הנגיד בבכי...

לתלמוד תורה שזקוק למזומנים באופן נואש.
מרן שר התורה חשב קמעא ואז הפטיר: "שייתן פחות משווה פרוטה".
הנוכחים היו בהלם. הם חשבו שמדובר בטעות ושאלו שוב.
מרן שר התורה השיב בפעם השניה: "שלא ייתן כלום".
מנהלי התלמוד תורה יצאו מהחדר שבורים ורצוצים, אבל אז פרץ הנגיד בבכי, ואמר: "רוח הקודש פועמת כאן בבית הזה, הכסף שלי אינו כשר", אמר בבושה, והודה: "הגעתי לכאן כדי לקבל משר התורה 'הכשר' על הכסף שלי, וזאת על ידי שיורה לי לתרום מכסף זה לצדקה". ויהי לפלא.
(קול ברמה - בטאונה של רמת אלחנן בעריכת הרב משה מיכאל צורן שליט"א)

סיפור עוצר נשימה התרחש במעונו של מרן שר התורה הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א, שסירב לקבל תרומת ענק מנגיד מסוים שרצה לסייע לתלמוד תורה ידוע בעיר בני ברק.
היה זה כאשר מרן יצא מגדרו וכתב מכתב התרמה למען המשך קיום אחד מתלמודי התורה החשובים שנקלע למצוקה כלכלית. מנהלי הת"ת הנרגשים הגיעו עם המכתב לאחד מהגבירים הידועים וביקשו שיתרום לתלמוד תורה.
הנגיד שהתרגש מן המכתב אמר שהוא מעונין להיכנס בעצמו למרן שליט"א כדי שיגיד לו כמה לתרום. "ככל שיאמר מרן, כך אעשה, וכך אתרום", אמר הנגיד.
ואכן, מנהלי התלמוד תורה נכנסו בחרדת קודש יחד עם הנגיד למעונו של מרן שר התורה ושאלוהו כמה כסף יתרום הנגיד

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?

שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

וישמעו רחוקים ויבואו ויתנו לך פתח מלוכה מארבע כנפות הארץ: מצ'ילה, אקוודור ורומא ועד לברוקלין - רבבות מכל העולם היהודי מצטרפים ללימוד הדף היומי בהלכה

לצד ההצטרפות האדירה בריכוזים היהודיים הגדולים בעולם ללימוד הדף היומי בהלכה, זורמות ל'דרשו' גם פניות מקהילות יהודיות קטנות ברחבי תבל | ב'דרשו' מביעים נכונות לפתוח מוקדי בחינה בכל פינה בעולם, נוסף על העשרות שכבר פוזרים ביותר מ-26 מדינות

בארגון, "בפועל אנחנו מקבלים תגובות ממדינות רבות אחרות מצד קהילות חדשות במקומות מרוחקים יותר, בערים קטנות וכדו', שמבקשים להקים בבתי הכנסת שלהן שיעורי הדף היומי בהלכה, ולהביא את בשורת לימוד הדף היומי בהלכה גם אליהן". בתחילת מחזור הלימוד הקודם, בשל הפניות הרבות מקהילות מרוחקות בעולם, יצא 'דרשו' במבצע חסר תקדים, תחת הכותרת "להאיר את צרפת באור ההלכה". במסגרת זו הוקמו עשרות שיעורים בכל רחבי צרפת, בפריז על פרבריה הרבים, בניס ובטולוז, באקס לה בן ובמרסיי, כמו גם בשטרסבורג ובסרסל, בכל מקום בו מתקיימת קהילה יהודית עם בית כנסת הפועל במהלך כל ימות השבוע.

ב'דרשו' מביעים נכונות לפתוח מוקדי בחינה בכל פינה בעולם, נוסף על עשרות המוקדים שכבר פוזרים כאמור ביותר מ-26 מדינות השוכנות בחמש יבשות. "ברגע שיש כמה יהודים שרוצים ללמוד ולהיבחן על הדף היומי בהלכה, אנחנו נשלח להם בס'ד את המבחנים לכל מקום בעולם", אומרים ב'דרשו', "אדרבה, דווקא במקומות הקטנים והמרוחקים צריכים להשקיע יותר, כי היהודים האלו מנותקים כמעט לחלוטין מהעולם היהודי, והקשר הזה מחזק אותם ונותן להם להרגיש שוב חלק בלתי נפרד מהעם היהודי, למרות הריחוק הגיאוגרפי מהקהילות היהודיות הגדולות".

גל חיזוק אדיר בלימוד דף היומי בהלכה שוטף את העולם היהודי: וישמעו רחוקים ויבואו ויתנו לך כתר מלוכה: מאז הקמתו פועל 'דרשו' כארגון טרנס אטלנטי, שזרועותיו פרושות על פני חמש יבשות, וסניפיו פוזרים ביותר מ-26 מדינות ברחבי העולם, מדרום אפריקה וונצואלה, ועד בלארוס ואוקראינה, לא זוכרים כזה גל אדיר של פניות להצטרפות ללימוד הדף היומי בהלכה. ב'דרשו' כבר לא מופתעים לקבל טלפונים מיהודים המשתייכים לקהילות קטנות ומבודדות יחסית, כמו סידיני שבאוסטרליה, בואנוס איירס בארגנטינה וכדו', אך בימים האחרונים גם ב'דרשו' כבר לא נשארים אדישים לנוכח ההתעוררות ההמונית של יהודים מכל רחבי העולם, ללימוד הדף היומי בהלכה.

בשבועות האחרונים פנו לארגון 'דרשו' בני הקהילה היהודית הקטנה ברומא, ובני הקהילה היהודית הקטנה באקוודור שביקשו למצוא דרך לקבל לידיהם את המשנ"ב ואת לוח הלימוד על מנת לקיים שיעורים יומיים כסדר לבני הקהילה היהודית המקומית. בני הקהילות גם ביקשו להעביר שמות לקראת המסע המיוחד לראדין שבשיאם משלחת הרבנים יניחו על ציוניהם של מרנא הגר"א ז"ע ומרנא החפץ חיים ז"ע את ספר הגיבורים עם שמות בני ישראל הלומדים כסדר בדף היומי בהלכה. "למרות שהפרסום הרשמי של 'דרשו' לקראת מסע הקודש לראדין, הגיע לעיתונות רק בישראל, ארה"ב וצרפת", אומרים

קול העם

איך ארע נס כזה? איני יודע, לא הייתי בשמים ולא ראיתי את המהלכים שהתרחשו שם כשהחלט לתת לבתי בריאות שלימה. אולם אספר לכם מה שארע עמי יום קודם לכן, ואם תרצו, תוכלו לקשר בין האירועים...

איך אנחנו מספיקים להודות

מכיוון שהחום סירב לרדת במשך שבוע נוסף, היא הופנתה למיון, ובמוצאי יום טוב ראשון של פסח היא אושפזה בבית חולים. שם ערכו לה בדיקות מקיפות וגילו דלקת שאי אפשר לראות בבדיקות דם, אלא רק בבדיקת אולטרסאונד. היא קבלה אנטיביוטיקה דרך

כשהבת שלי היתה בת שנתיים קרה לה מה שקורה להרבה ילדים - עלה לה החום. בתחילה זה היה נראה כמו וירוס מהסוג שבא והולך, אבל כשהתארך העניין הלכנו לרופא. הרופא ביקש לראות בדיקות דם והבדיקות יצאו תקינות.

התנחמתי בכך שיש כספומט באזור בית החולים, אבל רגע אחר כך אמרתי לעצמי: מי אמר שהכספומט יעבוד? אסמוך על ה' ולא על הכספומט. אבטח רק בה', והוא יסדר לי את העניינים. כשהגעתי לבית החולים הראה המונה על 98 ש' אולם הנהג אמר שגם 90 ש' זה בסדר, ופטר אותי לשלום.

בשטח בית החולים אין לי מושג לאן עלי לגשת. הדסה עין כרם זהו מקום ענק שבו המון מחלקות ומדורים. שוב בטחתי בה'. ירדתי במעלית לקומה 0, מצאתי רופא והראיתי לו את הודעת הזימון לתור, אולי הוא ידע לאן עלי לפנות. והנה הרופא אומר לי, "בדיוק לשם אני הולך עכשיו. בוא אחריו". כשהגעתי לאזור ההמתנה שמחתי כל כך על האיחור, כי כך נחסך ממני זמן של ישיבה במקום שבו המרקע עובד, עם כל השטויות שהוא מראה ומשמיע. ברוך ה' שהצילני ממפגע זה.

הטיפול עבר בהצלחה, ומיד בסיומו התקשרה אשתי להודיע לי שהגיע הביתה סכום כסף מחו"ל שאני מחכה לו כבר תקופה ארוכה. הודיתי לה' על הבשורה הטובה, וכשגיליתי שאין לי רב-קו לאוטובוס, בטחתי בו שהוא יזמן לי מישהו שיכול לשלם עבורי, וכך אכן היה.

הייתי כל כך נרגש מהטובות שה' הרעיף עלי, ומצד שני הייתי עייף מהטיפול, כך שהתלבטתי, מה אעשה עכשיו בנסיעה? ללמוד איני יכול, לומר תהילים - אנו נוהגים שאין לומר תהילים בלילה, ואם כך, כיצד אנצל את הזמן? אמרתי לעצמי, אודה לה' על כל חסדיו עמי.

התחלתי להודות על כל פרט ופרט ממש, על העיניים, על זה שאני נראה נורמלי, על הזקן והפאות, שהראש עובד, שהמוח מתפקד, איברי הנשימה, הידיים והרגליים, כך עברתי והודיתי לה' על כל איבר ואיבר מהידועים לי בפרטות. אחר כך הודיתי לה' על משפחתי היקרה, על הילדים שחונן אותי בהם, הבנים, הבנות, החתנים, הכלות, הנכדים, הנכדות, על בריאותם ועל חכמתם ועל כל החן והשמחה שהם מביאים לחיינו.

הודיתי גם על הבת בת השבע עם הבעיה בכליות, וביקשתי שהיא תתרפא לגמרי. כל כך נכנסתי לתוך ההרגשים של ההודיה, נפעם ונרגש מחסדי ה', עד שפשוט ירדו לי דמעות מרוב התרגשות. כשהאוטובוס הוריד אותי בתחנה, התברר שהנסיעה היתה קצרה מדי ביחס לכל התודות שאני חייב לבורא יתברך. זה מה שהיה ערב לפני הביקורת אצל הרופא, בה קיבלנו את הבשורה הנפלאה על בריאותה השלמה של בתנו תחי'.

(גיליון השגחה פרטית פרשת וארא פ"ב)

הווריד, שוחררה לשביעי של פסח תוך הבטחה שהיא ממשיכה לקבל אנטיביוטיקה בבית, וחזרה אחרי יום טוב, עד שבסייעתא דשמיא הגוף שלה התגבר על המחלה, והדלקת חלפה. אולם נותרו עקבות. בעקבות הדלקת נצפתה התייבשות של חלק מהכליות, והרופא אמר שכעת הכליות מתפקדות כראוי, אולם יש לבוא למעקב בכל שנה כדי לראות את המצב ואם יש צורך להתערב בטיפול. שאלנו, "האם הכליות יכולות להתרפא מההתייבשות הזאת?" והתשובה שקיבלנו: "לא. אפשר לחיות עם זה הרבה שנים, אבל אי אפשר לרפא את זה".

קשה לקבל תשובה כזאת. נולדת ילדה בריאה ושלמה, ולפתע בגלל מחלה היא נושאת עמה נזק שישפיע בהמשך חייה. זה כואב, אולם קיבלנו את הדברים באמונה ובתקווה כי הילדה תגדל בבריאות ותרווה אותנו הרבה נחת.

חמש שנים עברו מאז. המעקב השנתי בכל השנים עד לשנה זו, חזר על עצמו באותה צורה. הילדה עוברת בדיקת אולטרסאונד, הרופא אומר כמעט את אותן המילים על מצב הכליות, אשתי שואלת אם זה יכול להתרפא, והתשובה היא 'לצערנו לא'.

השנה, שוב הגענו לביקורת. הילדה עוברת את הבדיקה והנה, הפלא ופלא. הכליות התרפאו! אין זכר להתייבשות! "יש לכם ילדה עם כליות חדשות", אמר הרופא בהתרגשות. "היא בריאה ושלמה לגמרי!!!"

היינו כל כך מאושרים מהבשורה הטובה. הודינו לה' בכל לב, ומתוך הכרת טובה עצומה לבורא יתברך אני מפרסם את הדברים כאן, כדי להראות שהקב"ה רופא כל בשר ומפליא לעשות, ממש פלאי פלאים, מה ששום רופא בשר ודם אינו יכול לצפות.

איך ארע נס כזה? איני יודע, לא הייתי בשמים ולא ראיתי את המהלכים שהתרחשו שם כשהוחלט לתת לבתי בריאות שלמה, אולם אספר לכם מה שארע עמי יום קודם לכן, ואם תרצו, תוכלו לקשר בין האירועים.

יום לפני הבדיקה היה עלי לעבור בעצמי פרוצדורה בבית החולים. נקבע עבורי תור לשעה 4:30, עם הוראה להגיע חצי שעה קודם לכן.

בשעה 3:40 סיימתי תפילת מנחה במניין. עצרתי מונית ועליתי עליה, בתקווה להגיע להדסה עין כרם בשעה 4:00. אולם הדרך היתה פקוקה, הייתי בכביש רמות והמונית הזדחלה לאטה בנחש ארוך וחסר קצוות, כאשר לנגד עיני קופץ המונה. שאלתי את עצמי: מה יהיה? יש לי רק 90 שקלים, ואם המונה יעבור את הסכום הזה, לא יהיה לי במה לשלם.

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

יום אחד כשהגעתי לביתו של מרן, ראיתי אותו רוכן על ספרו כהרגלו, וכמובן לא העזתי להפריע לו אלא המתנתי בצד עד שיפנה אלי. לפתע צלצל הטלפון, כשעל הקו ראש הממשלה יצחק שמיר...

לשעה אחת וחמישה, ובחמש דקות הללו כל החברים היו עושים את הסידורים שלהם, "ואני, סיפר מרן, "היתי לוקח ספר נ"ך וקורא על הסדר כל יום מעט מהתנ"ך במשך חמש דקות וכך עברתי על כל התנ"ך".

כמו"כ באחת הפעמים כאשר הגעתי לקחת את מרן לשיעור, הכינה הרבנית ע"ה כוס תה למרן, וכשעמדו לצאת מהבית לתפילת מנחה מול ביתו של מרן ברח' ז'בוטינסקי, ביקשה הרבנית מהרב לשתות את התה שהכינה. מרן, שמצד אחד לא רצה לפגוע ברבנית שכבר הכינה את התה, ומצד שני לא רצה לאחר לתפילה בשביל כוס תה - בחכמתו שאל את הרבנית בנחת: "האם כדאי להפסיד מנחה בשביל כוס תה? מה את חושבת?" ומובן שהרבנית שהיתה ידועה תשוקתה לתורה ומצוות השיבה מיד ואמרה למרן - "בסדר, להתפלל, חבל על הזמן".

עוד אני נזכר, שיום אחד כשהגעתי לביתו של מרן, ראיתי אותו רוכן על ספרו כהרגלו, וכמובן שלא העזתי להפריע לו אלא נעמדתי בצד וחיכיתי עד אשר יפנה אלי, והנה לפתע צלצל הטלפון כשעל הקו ראש הממשלה יצחק שמיר שביקש לשוחח עם הרב. הרבנית שהרימה את הטלפון ענתה מיד ואמרה: "הרב עכשיו לומד ואני לא מפריעה לו ללמוד", וסיימה את השיחה. ראש הממשלה נאלץ להתקשר מאוחר יותר...

(גיליון 'ביע אומר')

סיפר רבי שלום סעדון הי"ו - ממקורבי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל במשך שנים רבות.

זכורני עוד בימי נעורי, כשהייתי משתתף בקביעות בשעורים של מרן זיע"א, ותמיד ביקש מאיתנו להקפיד בדברים הקטנים, וכך היה רגיל לומר לנו: "כאשר יש לך עוד עשר דקות עד לשיעור או עד תחילת התפילה ואתה חושב בדעתך האם כדאי לעלות לבית, לומר שלום לבני הבית, לראות מה שלום אשתך, לשתות משהו - אל תעלה לבית, כיון שאותן עשר דקות יהפכו לשעה ולשעתיים, והפסדת את השיעור, הפסדת את התפילה במנין ואולי בנס גם לא הטלת מריבה בבית. וכל זאת בעצת היצר הרע, שמחמיץ לכם את המצוה ובא אליכם בפיתויים שונים ומשונים. אותן עשר דקות לא יועילו לעומת הרווח העצום שתלכו מיד לבית הכנסת ותרוויח עוד עשר דקות של לימוד תורה, או תפילה במנין. "כך גם אדם שמגיע לשיעור או לתפילה, ועדין ישנן כמה דקות עד שמתחילים, אבל אין בכוחו לקחת ספר ולעיין בסוגיה, אז לכל הפחות תקחו ספר ותקראו את ההקדמה של המחבר. הרבה פעמים תמצאו בהקדמות הספרים דברים נפלאים ומעשים מחזקים אודות מחבר הספר הנהגותיו וקורות חייו, וכך גם הרווחתם לימוד ולא בזבזתם זמנכם לריק".

זכורני שמרן סיפר לנו, שבהיותו בישיבת פורת יוסף סדר הלימוד היה מסתיים בשעה אחת בצהריים ותפילת מנחה נקבעה

באחרית ימיו, שאלו אותו פעם המקורבים באיזו זכות מתקיימות כל ברכותיו ונקשותיו, השיב להם רבנו בבדיחותא: "בגלל שאני כל כך זקן, המלאכים מכבדים אותי ושומעים בקולי..."

סיפורי מופת על הגה"צ זקן המקובלים רבי יצחק כדורי זצ"ל, ליומא דהילולא כ"ט בטבת

היה זה מחמת רצונו הטהור שלא ידעו ממנו כלום. באחת הפעמים כשישב רבנו עם אחד מגדולי הפוסקים הנודעים בירושלים, נעצו השניים סיכה בדפי אחת הגמרות [בישיבות נקרא הדבר 'מבחן סיכה'] וניחשו באיזה מקום בגמרא או ברש"י פגעה הסיכה לאורך כל דפי הגמרא. בפעם אחרת כשהתנהל ויכוח הלכתי בין רבנים

הרב יעקב היילור

רבנו הגה"צ המקובל רבי יצחק כדורי זצ"ל התפרסם בקרב הבריות כזקן המקובלים וכצדיק נפלא הפועל ישועות בקרב הארץ בכוחו הגדול בתורת החן, אך לא רבים ידעו שגדלותו העצומה בתורת הנגלה, הייתה לא פחות מבקיאותו בתורת הנסתר. אולי

שבאחרית ימיו, שאלו אותו פעם המקורבים באיזו זכות מתקיימות כל ברכותיו ובקשותיו, השיב להם רבנו בבדיחותא: "בגלל שאני כל כך זקן, המלאכים מכבדים אותי ושומעים בקולי"...

כל גדולי ישראל שמכו על קמיעותיו הסגוליים שחילק לישועה ולברכה. מעשה באברך תלמיד חכם שנזקק לישועה וקיבל קמיע מיוחד מרבנו, והיה נושא אותו עליו בכל עת ובכל שעה. בהגיע יום השבת, הסתפק האברך אם מותר לו לצאת אם הקמיע לרשות הרבים, כיון שהחמיר שלא להוציא מרשות לרשות גם בשכונות החרדיות. התייעץ האברך עם אחד מגדולי פוסקי דורנו, שאמר לו: "כיום הזה, רק קמיע של הרב כדורי נחשב לקמיע מומחה שמותר לצאת עמו בשבת"...

רבנו היה נוהג לרשום במחברת מיוחדת גרפים וצורות עם טבלאות מיוחדות משולבות באותיות וצירופים. באחת הפעמים הבודדות שהניח את המחברת פתוחה בכתב ידו על השולחן, ראו המקורבים שורות צפופות של טבלאות מלאות באותיות של שמות הקודש. רבנו היה משתמש גם בעשיית הגורל כשהוא משרטט על נייר קווים שמשמעותם הייתה ידועה רק לו. במקרים מסויימים כשנשאל, היה לוקח דף, משרטט עליו קווים ישרים או אותיות ושמות, והיה עונה לפי מה שהיה ברור רק לעיניו. במקרים קשים ומסובכים, היה משתמש במפתח הגורל, זה היה ספר מיוחד אליו היה קשור מפתח גדול, ולפי תנועת המפתח היה רבנו עונה לשואל על מבוקשו.

אחד מהסיפורים המפורסמים שגרמו לקידוש שם שמים גם בקרב גויי הארצות, היה אצל ערבי מירדן שהגיע לפני רבנו ובכה לפניו שהוא נשוי כבר שנים רבות ועדיין לא נפקד בפרי בטן. רבנו נענה ובירכם בכל לב, ולתקופת השנה נולד להם בן זכר. לאחר שנה הגיע הערבי אל רבנו להודות לו, ובאותה הזדמנות הודיע כי הילד נקרא בשם 'יצחק' על שם הרב היהודי מירושלים שבירך אותם... הערבי סיפר שהמקרה התפרסם בכל מדינת ירדן, וכולם באו לחזות בפלא, שנולד להם ילד אחרי זמן כה רב כשכולם כבר התייאשו.

בשלהי חודש אלול תשס"א, נכנס אליו איש עסקים אמריקאי שביקש להתייעץ על עסקה מסויימת שהיה אמור להיות שותף לה. ענה לו רבנו: "אני לא יודע על העסקה כלום, אבל אתה אל תחזור לפני שבת לניו יורק"..." האיש שלא הבין מה רוצה הרב מחייו, חזר שוב על השאלה, והתשובה חזרה על עצמה. אמר האיש: יש לי כרטיס להיום בלילה. אמר לו רבנו: "ימחלו לך על זה". כשיצא האיש מהבית, המליץ לו אחד מאנשי הבית 'למיחש מיבעי', שלא כדאי לו לנסוע. הסיפור היה ביום שלישי. לאחר שבת, כשכבר היה בדרכו לארה"ב, התברר לו ממה ניצל. משרדו היה במרומי מגדלי התאומים והיות שהוא לא היה במשרד, גם לא היה אף אדם אחר מבין עובדיו במשרד באותו היום, כי לא היה להם מה לעשות בלעדיו. בדיוק באותו בוקר התרסקו מגדלי

גדולים שהסבו ליד שולחנו של רבנו, טען רבנו כי יש מקור בגמרא לאחד ממנהגי הקבלה עליו התווכחו הרבנים. הרבנים טענו שהרב טועה וכי הם שבקיאים הם בכל הש"ס לא מצאו לכך שום מקור בנגלה. רבנו חיך ושלף גמרא מהמדף, פתח את הדף והראה להם את המקור הנכון...

כשהיו שואלים את רבנו בענייני הלכה, הוא היה משיב בקצרה: "תעיין בהגהות הגר"א סימן פלוני" וכדומה, כך התגלה גודל בקיאותו בכל חלקי השו"ע עם כל המפרשים. כשאברך אמר פעם לרבנו: "כתוב ב'בית יוסף' כך וכך", השיב לו רבנו בתקיפות ובביטחון מלא: "אין כזה בית יוסף כלל". מכאן אנו למדים שרבנו היה בקי בכל דברי ה"בית יוסף" ישר והפוך... המקובל המפורסם הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל סיפר בהספדו על רבנו: "אני אגיד לכם מי זה היה הרב כדורי! כשלמדנו בישיבת 'פורת יוסף' בעיר העתיקה, הייתה תורנות במסירת השיעור בין הלומדים, כשהגיע תורו של הרב כדורי הוא סירב, לאחר הפצרות רבות הוא מסר פלפול עמוק בספרים 'קצות החושן' ו'נתיבות המשפט', עד שהרגשנו כאילו אחד מרבני האשכנזים מדבר, שתדעו לכם שמילה אחת של הרב כדורי הייתה מתרצת אלף קושיות בקבלה"...

סיפור המראה על עומק עיונו בתורה, אירע כשעשיר גדול חמל על רבנו בראותו את עניותו הגדולה, והניח על שולחנו שיק על סך 10,000 דולרים. רבנו שהיה שקוע בלימודו העיוני, לא שת לבו להנחת השיק, טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף, כשסיים ללמוד, הניח את השיק בתוך הספר כסימניה והכניסו אחר כבוד לארון הספרים. רק כעבור מספר שנים, מצאו בני הבית את השיק מונח בתוך הספר כשהתארך כבר חלף מזמן...

בהיותו בקי גדול בחכמת הקבלה, ביקש רבנו להקל על סבלות עם ישראל בעזרת קמיעות, סגולות ותרופות טבעיות. על שולחנו היו מנוחים תדיר חפצים שונים שזהותם ותכליתם לא נודעה לאיש זולתו. ביניהם היו, עשבים שונים, תמרים ריחניים וגרגרי חיטה ושקדים, שקיבלו כח סגולי אחרי שבירכם בידי קדשו, ופעמים אף חרט על הפירות בנוצתו שמות הקודש או שמות המלאכים. בדרך כלל היה נותן עשבי אזוב למגמגמים וגרגרי חיטה לנשים עקרות. בבית החולים 'הדסה עין כרם' היו הרופאים ממליצים בחום ואומרים: "תפוחיו של הרב כדורי עדיפים על פני כל התרופות"...

את הקמיעות המיוחדים שהיה מעניק לאלפי הפונים אליו להיפקד בדבר ישועה ורחמים, היה כותב בעטים מיוחדים שהיו מונחים על שולחנו. את הקמיעות היה כותב חלקן על קלף וחלקן על גבי נייר חלק. בערוב ימיו, כשתש כוחו היה משתמש בקמיעות מוכנים ורק היה מוסיף בתוכם בכתב ידו את שם הנזקק לישועה. בקרב אלפי האנשים שפקדו את ביתו וקיבלו קמיעות מפי הצדיק, ישנם סיפורי ישועות אשר לא יספרו מרוב, והיה ידוע ומפורסם שכל היוצא מפיו יעשה ומדבריו לא נפל ארצה. מספרים

המקורב באזני רבנו: "הוא שומר תורה ומצוות". אחרי חצי שנה העיז המקורב וסיפר לעיתונאי על לחישתו של רבנו בשעת מעשה. האיש לא האמין עד כמה צופיות עיניו של רבנו, ואישר את הדברים באמרו: "אני למעשה גר צדק, באותו הזמן התברר לי שהגיוור שעברתי לא היה גיוור כהלכה, אך כיום כבר התגיירתי כראוי"...
(פורסם ב'המבשר תורני' וארא תשע"ג)

התאומים וכמובן לא נשאר אפילו אבק מהמשרד, אבל נפגעים בנפש לא היו...

שוב מעשה שהיה בעיתונאי שומר תורה ומצוות, חובש כיפה ועטור זקן, שנכנס יחד עם אחד מאנשי הבית אל רבנו לקבל ברכת קודש. כשנכנס לחש רבנו באזני המקורב: "הוא לא יהודי"! הלה נדהם, הרי מדובר בעיתונאי דתי. אבל רבנו חזר על דבריו שוב. לחש

סגולות וישועות

"כשאישי יהודי נאנה ועושה תשובה, מקבלו מיד הקב"ה!"

סגולה לקבלת התפילות

ו ס' יא), כי תיכף בהרהורי תשובה, באותו רגע יפרד הקליפות ויתחבר בקדושה. וזהו "ועתה", כלומר 'עתה' כמו 'רגע', בהרהור תשובה תיכף עביר ומהני עכ"ד.

וזהו כוונת הפסוק "ועתה צעקת בני ישראל באה אלי". ועתה ה - ר"ל שישראל עשו תשובה הנרמז בתבית ועתה, לכן "צעקת בני ישראל באה אלי", משא"כ קודם התשובה לא באה אלי, כי העונות היו מסך המבדיל, רק כשעשו תשובה נתקבל תפלתם ברחמים וברצון אכי"ר (אמרי יוסף בפרשת וארא).

ובענין גודל מעלת הרהור תשובה, מסופר (הובא ספה"ק בית אברהם): בשולחן הטהור של הרה"ק המגיד מטשערנאביל זצוק"ל ישב פעם איש אחד, שמעשיו לא היו הגונים ונאנח מתוך עומק לבבו להשי"ת. ושמע המגיד זצוק"ל את אנחתו, ואמר: מי שאינו מאמין שכאישי יהודי נאנה ועושה תשובה לפי ערכו מקבלו מיד הקב"ה, הרי הוא אפיקורס.

(אור לישרים)

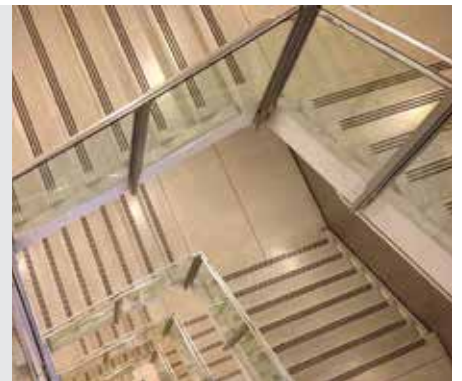
שח הרה"ק האמרי יוסף' מספינקא זצ"ל: הנה אנו רואים כמה פעמים שהאדם מתפלל ואינו נענה בתפלתו, וצריך להבין על מה ולמה, הא השי"ת הוא שומע תפלת כל פה ולמה אינו נענה? והתירוץ לזה כי עוונות האדם גורמים ח"ו שלא יתקבל התפלות ח"ו, כי המה מסך המבדיל בינו לבין קונו ית"ש.

והעצה לזה הוא להרהר בתשובה מעומק הלב, ותיכף סר ממנו תואר שם רשע, כמאמר רז"ל במשנה מפורשת (קידושין מט, ב) המקדש את האשה על מנת שהוא צדיק אף על פי שנמצא רשע גמור הרי זה מקודשת שמא הרהר תשובה בלבו, והוא סגולה גדולה לקבלת התפלה. והנה בוודאי ישראל היה מתפללים במצרים מתוך קושי השעבוד, אמנם לא נתקבלה תפלתם עד עתה שעשו תשובה, כמו דאיתא במדרש (תנ"ד"א יז) שישראל עשו תשובה בסתר, וע"י שעשו תשובה נתקבלת מיד תפלתם.

והנה נודע מה שדרשו חכמינו ז"ל (ב"ר כא, ו) אין ועתה אלא תשובה, והטעם כתב הרב הגדול חיד"א ז"ל (בס' דבש לפי מערכת

החפצים בחיים - הפץ חיים יומי

אחד השכנים לא משלם לזועד הבית כבר מספר חדשים - האם מותר לפרסם את שמו בלוח המודעות בבניין?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר הפץ חיים

האם מותר לספר לאדם שפלוגי גזלו או הזיקו? מנקודת מבט אנושית רגילה שלא על פי תורה, היה אדם אומר - 'בוודאי שמותר, ואפילו חובה!'... אולם התורה מציבה בפנינו רשימת תנאים ארוכה: שהדבר יהיה ברור מעבר לכל ספק, שהמספר יצמד

בהלכות הנלמדות היום בסדר הלימוד היומי ב'חפץ חיים' (הלכות רכילות כלל ט סעיפים ז-ח-ט), ממשיך רבנו ה'חפץ חיים' לעסוק באופנים בהם מותר לספר דבר רכילות, ובתנאים המרובים והזהירות הגדולה הנדרשים לכך.

בביאורים ומוספים של 'דרשו' מובא כאן נידון בעניין ועד בית בבניין משותף, המבקש לפרסם בלוח המודעות שאחד השכנים אינו משלם את חובו לוועד הבית במשך זמן. דעת הגר"ש אלישיב שלאחר שהתרה בשכנים על כך מותר, ואין בזה משום לשון הרע והלבנת פנים. ומביא לכך ראיה מהגמרא בכתובות שמכריזים ברבים על מי שאינו זן את ילדיו שהוא אכזרי כעורב. גם דעת הגר"ח קנייבסקי שמותר לספר על מי שאינו משלם, אך הוסיף שעל המספר להתכוון לטובה. אך דעת הגר"נ קרליץ, שכשהדבר אפשרי אין לפרסם את שמו של אותו שכן אלא רק לכתוב את שמותיהם של מי שכבר שילמו, ומתוך כך ייודע מי לא שילם.

לעובדות כהווייתן ללא כל הוספות; שהמספר יתכוון לתועלת - ושתהיה אכן תועלת בפועל להשבת הגזלה מסיפור הדברים; שאי אפשר יהיה להחזיר לנגזל או לניזק את רכושו באופן אחר; שלאותו פלוני לא ייגרם מכך הפסד ורעה מעבר למה שהיה מגיע לו בדין תורה; והתנאי הנוסף - שהמספר יוכיח תחילה את המזיק או הגזלן, ורק אם לא שמע לתוכחתו יכול לספר. וכותב החפץ חיים - "ומה מאוד יש לזהר שלא להורות לעצמו היתר תכף בעניינים אלו, עד שיתבונן היטב מתחילה אם נשלמו בו הפרטים הנ"ל, דאי לא הכי עלול מאוד שיעבור על ידי זה לאו גמור דרכילות".

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

מי החשוב ביותר מבין שלושת הקרואים בתורה?

מגילה דף כא

בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה

המנהג שהחשוב יותר קודם, על כן יש לקרוא עימו את ארבעת הפסוקים. השני, יש טעם להעדיפו משום שמצאנו במנורה שהנר האמצעי הוא החשוב, כיון שכל הנרות היו מכוונים כלפי הנר האמצעי, על כן יש לקרוא עם העולה האמצעי את ארבעת הפסוקים. השלישי והאחרון יש טעם להעדיפו שהרי 'מעלין בקודש ואין מורדין', על כן יש לקרוא עימו את ארבעת הפסוקים. עוד נפסק בשולחן ערוך - המשיך הגאון רבי העשיל בביאורו - שכהן עולה לתורה ראשון, כיון שהוא החשוב ביותר ועדיף במעלתו על פני נביא או ישראל. עתה - סיים הגאון רבי העשיל - כאשר אהרון מיטיב את הנרות ומצדד את כל הנרות אל הנר האמצעי, מראה הוא בכך שחשיבותו של האמצעי גדולה יוצר משל הראשון, ויש בכך משום הפחתת חשיבותו של הכהן. למרות זאת, לא שינה אהרון מכל אשר צוה אותו ה'. זה מה שמבאר רש"י: "ויעש כן אהרון" - להגיד שבחו של אהרון שלא שינה'.

(גליון ליקוטים וסיפורים נפלאים - וקראת לשבת עונג)

התורה בפרשת בהעלותך אומרת "ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה ה' את משה" (במדבר ח ג) מבאר רש"י: "ויעש כן אהרון" - להגיד שבחו של אהרון שלא שינה' ידועה השאלה: מדוע שינה אהרון, והרי כך ציווהו ה' לעשות, אם כן, מדוע מגיע לו שבח על כך שלא שינה? את דברי רש"י הללו ביאר הגאון רבי העשיל מקראקא זצ"ל, בספרו 'חנוכת התורה', על פי דברי השולחן ערוך (או"ח סי' קלז), שביום שעולים לתורה שלושה קרואים, אין פוחתין מקריאת עשרה פסוקים, כאשר עם שניים מהקרואים קוראים שלושה פסוקים כל אחד, ועם השלישי קוראים ארבעה פסוקים. איזה משלושת הקרואים זוכה שיקראו עימו ארבעה פסוקים? הראשון, השני, או דווקא האחרון? הביאו המפרשים את דברי הגמרא במסכת מגילה (כא:), שכל אחד משלושת הקרואים, אם קראו עימו את ארבעת הפסוקים הרי זה משובח, ולכל אחד מהם יש מקור וטעם להעדיפו על פני האחרים. הראשון, יש טעם להעדיפו על פני האחרים, משום שתמיד

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

היכן מדליקים בחורי השיבות את נרות החנוכה - בפנימייה או בחדר האוכל?

Arie Leib Abrams/Flash90

ויש שכתב בשמו: ארוחה אחת - כדי שחדרם יחשב גם כמקום אכילתם, וידליקו בו. ויש שהורו, שידליקו בפנימייה אף כשאינם אוכלים בה כלל, כיון שחדרם מיוחד לה; בניגוד לחדר האוכל, שהוא משותף לכולם. ויש שהוסיפו, שאם חדר האוכל והפנימייה הם בבנין אחד, רשאים הבחורים להדליק היכן שיחפצו.

[שו"ע תרעז, א, משנ"ב יב, וביה"ל ד"ה במקום; ביאורים ומוספים דרשו, 15]

הישן במקום אחד בקביעות, ואוכל במקום אחר בקביעות - מדליק נרות חנוכה במקום האכילה. ואם אוכל במקום האחר שלא בקביעות - מדליק במקום השינה.

ונחלקו הפוסקים בנוגע לבחורי ישיבה, האוכלים בחדר האוכל וישנים בפנימייה הישיבה: יש שהורה, שידליקו בחדר האוכל, אך לכתחילה ראוי שיאכלו שתי ארוחות בחדרם שבפנימייה -

מהי הסיבה למנהגן של מספר ישיבות שהנהלת הישיבה אינה מאפשרת לשהות בשטחה בשבת חנוכה?

Yonatan Sindel/Flash90

שידליק בביתו.

והוסיף והורה, כי בחורי ישיבה הנוסעים לביתם לשבת חנוכה, עליהם למנות שליח שידליק עבורם בישיבה; ולחילופין - שהנהלת הישיבה 'תפקיע את זכותם' לשהות בישיבה בימים אלו, וכנהוג בימינו במספר ישיבות בארץ ישראל.

[משנ"ב תרעז, ז, וביה"ל ד"ה במקום; ביאורים ומוספים דרשו, 16]

המתארח בבית אחרים במשך שמונת ימי החנוכה, מדליק במקום שמתארח בו, ואינו צריך למנות שליח שידליק עבורו בביתו. וראה תקציר לאתמול, ולדעת רוב הפוסקים, דין זה הוא אף כשמתארח במקום זה במשך יום אחד בלבד.

ויש שהורה, שרק אם נעדר מביתו למשך ארבעה ימים רצופים מימי החנוכה, הריהו רשאי להדליק במקומו ופטור מההדלקה בביתו, אך אם נעדר לשלושה ימים או פחות, עליו למנות שליח

האם יש מצות חינוך בהדלקת נרות חנוכה?

Yonatan Sindel/Flash90

בהדלקת בעל הבית.

ולדעת הרמ"א - יש חובת 'חינוך' בהדלקת נרות חנוכה כבכל המצוות, אלא שלשם כך די בנר אחד, ואין צורך שיוסיף נר בכל לילה. ויש אומרים, שאף למנהג בני אשכנז שכל בני הבית מדליקים, אין חובת חינוך לקטן להדליק לעצמו (שאינו מתגורר לבדו), כיון שזהו רק הידור מצוה.

[שו"ע תרעז, ב, ומשנ"ב יג; וראה ביה"ל תרעה, ג, ד"ה ולדידן]

כפי שלמדנו בעבר, ה'מהדרין מן המהדרין' - מדליקים נר אחד ביום הראשון של חנוכה, ומוסיפים נר אחד בכל לילה; ונהגו כל ישראל כמהדרין מן המהדרין, אלא שלדעת השולחן ערוך - אף אם בני הבית רבים, אחד מדליק עבור כולם; ולדעת הרמ"א - כל אחד מבני הבית מדליק לעצמו.

לפיכך, לדעת המחבר אין חובת חינוך לקטן (שאינו מתגורר לבדו) בהדלקת נרות חנוכה, שהרי אף הגדולים יוצאים ידי חובה

* הנמצא מחוץ לביתו באחד מימי החנוכה, יוצא ידי חובתו בכך שאחד מבני הבית מדליק עבורו. ועל המדליק לכוון שהדלקתו היא גם עבור השוהה מחוץ לבית.
* המתארח אצל חברו בימי החנוכה, ולא מדליקים עבורו בביתו, עליו לתת למארח סכום כלשהו, כדי שיקנה לו תמורתו חלק מהשמן. ואם יש באפשרותו להדליק נרות משל עצמו, עדיף שיעשה כן.
* בחורי ישיבה הנמצאים מחוץ לביתם, ואינם סמוכים על שולחן אביהם - יש אומרים, שאינם יוצאים ידי חובה בהדלקה שבביתם, ועליהם להדליק בישיבה; ונחלקו הפוסקים אם כך הדין גם בנוגע לבחורים מבני ספרד.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

אם 'נשרף' ראש הלולב והפך לאדום - האם נחשב כ'יבש'?

המשנה ברורה, אף אם יבש קצהו העליון בלבד, הלולב פסול. וראה במקורות בנוגע לדעת החזון איש. ואם הקצה העליון רק 'נשרף' מחום השמש, וצבעו השתנה לאדום - לכל הדעות אינו נחשב ליבש; ולמרות שהיו שהחמירו בכך, אין זה כהוראה לרבים. ואף לפי מנהג המחמירים, אם 'נשרף' שטח זעיר בלבד בקצה העלה, אינו נחשב ליבש.

[שו"ע תרמה, ה, ומשנ"ב הקדמה, כא רכב; ביאורים ומוספים דרשו, 36-39 ו'41; פני משה סוכה ג, א]

בתורה נאמר על האתרוג: "פְּרִי עֵץ הַדָּר", וקיבלו חכמינו ז"ל, שארבעת המינים למדים זה מזה, וגם הלולב, ההדס, והערבה, צריכים להיות 'הדר'.

ולכן, לולב שרוב עליו התייבשו, פסול, משום שאינו 'הָדָר'. ובתלמוד ירושלמי, דרשו על כך גם את הכתוב: "לא הַמֵּתִים יִהְיֶה לָּהֶם יָהּ", כלומר, דבר שהתייבש נחשב כמת, ואין להלל בו את השי"ת. וכן אם יבשה שידרת הלולב בכל עוביה, הלולב פסול. ואם רק התיומת האמצעית (ראה לעיל) התייבשה - לדעת

הלוח היומי

כ"ט בטבת | רבי משה יהושע יהודה לייב ב"ר בנימין דיסקין זצ"ל, בעל שו"ת מהרי"ל דיסקין

תרס"ט: רבי מנחם נחום יוסף בנציון ב"ר מרדכי טברסקי זצ"ל, האדמו"ר מקוריסטשוב.

עת"ר: רבי ירחמיאל ישראל יצחק ב"ר יחיאל דאנציגר זצ"ל, האדמו"ר מאלכסנדר, בעל ישמח ישראל.

תרע"ט: רבי משה ב"ר ראובן אסרוסי זצ"ל, הרמ"א מטריפולי, בעל וישב משה.

תשכ"ב: רבי אריה לייב ב"ר משה מאלין זצ"ל, ר"י בית התלמוד - ניו יורק, בעל חידושי רבי אריה לייב ועוד.

תשל"ה: רבי שלמה זלמן ב"ר מנחם יעקב זלזניק זצ"ל, ר"י עין חיים, בעל זרע יעקב, זרע אברהם, זרעה של רחל.

תשמ"ט: רבי מאיר ב"ר בן ציון הלוי חדש זצ"ל, משגיח ישיבות חברון, עטרת ישראל ואור אלחנן.

תשנ"ז: רבי אשר אנשל ב"ר שמואל דוד קרויז זצ"ל, האדמו"ר מראצפערט.

תשס"ז: רבי יצחק ב"ר זאב דיבה כדורי זצ"ל, זקן המקובלים.

ביום זה בשנת שע"ו, שבו המגורשים מוורמייזא לבתיהם, יום זה נקבע לתענית צבור בוורמייזא. יום זה נקרא "פורים בורגיל" בטרפולי, לזכר הנס שאירע בו בשנת תקנ"ה, כאשר השליט עלי בורג'ול וצבאו נסוגו מהעיר ובכך ניצלה טריפולי מחורבן ושמד.

יארצייט:

תקל"ב: רבי יהושע העשל ב"ר אהרון לבוב זצ"ל, אב"ד שוואבאך. תקמ"א: רבי ישראל חריף ב"ר שלמה זצ"ל, בעל עטרת תפארת ישראל, מסאטינוב.

תקצ"ב: רבי נח שמואל ב"ר יהודה לייב ליפשיץ זצ"ל, אב"ד טורבין ובעזין, בעל דברי שמואל ועוד.

תר"ן: רבי נתן מרכוס ב"ר מרדכי הכהן אדלר זצ"ל, רבה הראשי של אנגליה, בעל נתינה לגר, אהבת יונתן ועוד.

תרנ"ח: רבי משה יהושע יהודה לייב ב"ר בנימין דיסקין זצ"ל, בעל שו"ת מהרי"ל דיסקין.

יארצייט הגאון רבי מאיר ב"ר בן ציון הלוי חדש משגיח דיישיבת חברון ואור אלחנן
כיצד תוכל להוסיף אושר לחיידך?

המשגיח הגה"צ רבי מאיר חדש אמר: "הבריות אינן יודעות מה גודל התענוג כאשר יש אהבת הבריות, אדם זה הוא המאושר באדם, הרי כל הצלחה של חברו משמחת אותו ממש, כמה שמחה ועונג יכול האדם להוסיף לחייו. (המאיר - ספר זכרון להגר"מ חדש עמ' שעב)

נשתדל לנהוג בעין טובה כלפי הזולת ובעת שנראה את חברנו מצליח, נתמלא בשמחה על כך

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il